

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 18.10.2013
COM(2013) 733 final

2011/0195 (COD)

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU

podle čl. 294 odst. 6 Smlouvy o fungování Evropské unie

týkající se

**postoje Rady k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o společné rybářské
politice**

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU

podle čl. 294 odst. 6 Smlouvy o fungování Evropské unie

týkající se

postoje Rady k přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o společné rybářské politice

1. SOUVISLOSTI

Datum předání návrhu Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2011) 425 v konečném znění – 2011/0195 COD): 13. července 2011

Datum přijetí stanoviska Evropského hospodářského a sociálního výboru: 28. března 2012

Datum vydání stanoviska Výboru regionů: 4. května 2012

Datum přijetí postoje Evropského parlamentu v prvním čtení: 6. února 2013

Datum přijetí postoje Rady: 17. října 2013

2. CÍL NÁVRHU KOMISE

Obecným cílem návrhu nového nařízení o společné rybářské politice je zajistit, aby byly rybolov a akvakultura provozovány v dlouhodobě udržitelných podmínkách pro životní prostředí a přispívaly k dostupnosti potravin.

3. PŘIPOMÍNKY K POSTOJI RADY

3.1. Obecné připomínky k postoji Rady:

Komise souhlasí s postojem Rady, jelikož kompromisní politická dohoda mezi Evropským parlamentem a Radou zachová všechny hlavní prvky původního návrhu Komise. Především zahrnuje 1) zákonnou povinnost (s příslušnými lhůtami) řídit populace ryb udržitelným způsobem, 2) zákonnou povinnost (s příslušnými lhůtami) zamezit výmětům ryb a 3) systém regionalizace, který umožňuje přijímat rozhodnutí co nejbližší zúčastněným stranám. Komise rovněž přijímá ostatní změny, včetně víceletých plánů, pravidel pro přístup do vod, ustanovení oblastí pro obnovu populací ryb, přidělení rybolovných práv, řízení rybolovné kapacity, shromažďování údajů, vnějšího rozměru, kontroly a vynucování a konzultace a složení poradních sborů.

3.2. Pozměňovací návrhy Evropského parlamentu v prvním čtení:

Evropský parlament předložil ke všem částem návrhu Komise více než 230 změn. Většina z těchto pozměňovacích návrhů měnila více než jeden odstavec jednoho článku.

Všechny pozměňovací návrhy Evropského parlamentu byly přezkoumány a projednány během třístranných rozhovorů. Žádný z těchto pozměňovacích návrhů nebyl následně v plném rozsahu začleněn do postoje Rady v prvním čtení, s výjimkou: pozměňovacího návrhu 116

(naléhavá opatření členských států), 118 (prevence a minimalizace nežádoucích úlovků), 137 (systém převoditelných koncesí k rybolovu), 243 (skupina odborníků dohlížející na dodržování předpisů), 196 (příspěvek k nákladům na kontrolu) a 200 (vytvoření nových poradních sborů). Tyto návrhy byly začleněny bez úprav nebo jen s menšími úpravami.

Postoj Rady je formulován tak, že ohledně mnoha pozměňovacích návrhů Evropského parlamentu zachovává (alespoň částečně nebo zcela) jejich podstatu. To platí zejména pro článek 2 (cíle, pozměňovací návrhy 60, 61, 235), článek 3 (zásady řádné správy, pozměňovací návrhy 62, 220), články 6, 7 a 8 (obecná ustanovení o opatřeních pro zachování zdrojů, druhy opatření a ustanovení oblastí pro obnovu populací ryb, pozměňovací návrhy 101, 102, 103), technická opatření (pozměňovací návrhy 104, 295), články 9 a 10 (víceleté plány, pozměňovací návrhy 105, 106, 107, 108, 239), článek 11 (opatření pro zachování zdrojů v souvislosti s dodržováním právních předpisů Unie týkajících se životního prostředí, pozměňovací návrhy 109, 111, 258), článek 12 (naléhavá opatření Komise, pozměňovací návrh 115), článek 15 (povinnost vykládky, pozměňovací návrh 119), články 16 a 17 (rybolovná práva, pozměňovací návrhy 120, 227, 264, 293, 301), články 20 a 21 (opatření členských států pro zachování zdrojů, pozměňovací návrhy 131–136), články 22–24 (o řízení kapacity loďstev, pozměňovací návrhy 138, 241, 139, 140, 141), článek 25 (vědecká základna pro řízení rybolovu a konzultace Vědeckotechnického a hospodářského výboru pro rybářství, pozměňovací návrhy 142–160, 285), články 28–32 (vnější politika, pozměňovací návrhy 161–176, 230), článek 34 (akvakultura, pozměňovací návrhy 178–181, 242), článek 35 (společná organizace trhu, pozměňovací návrhy 183–188), článek 44 (poradní sbory, pozměňovací návrhy 201, 202) a nové články 49 a 50 (hodnocení a výroční zprávy Komise, pozměňovací návrhy 209, 210).

V článku 18 (regionalizace, pozměňovací návrhy 121–130) bylo do postoje Rady z pozměňovacích návrhů Parlamentu začleněno jen málo prvků (Parlament přijal alternativní model Rady, jak je uveden v textu Rady). Pozměňovací návrhy k článku 36 (kontrola a vynucování, pozměňovací návrhy 189–193, 195, 225, 226) a články 41 a 42 (finanční nástroje, pozměňovací návrhy 197, 199, 302) byly do postoje Rady začleněny pouze částečně.

3.3. Nová ustanovení zavedená Radou a postoj, který Komise v této souvislosti zaujala:

Rada nezavedla žádná nová ustanovení, zavedla pouze ta ustanovení, která již zavedl Evropský parlament (oblasti pro obnovu populací ryb, zamezení nežádoucím úlovkům, transparentní kritéria pro členské státy při přidělování kvót).

Rada nicméně rozšířila oblast působnosti regionalizace víceletých plánů a rámců pro technická opatření na opatření v rámci povinností v oblasti životního prostředí, na přijímání zvláštních plánů ohledně výmětů a na další opatření pro zachování zdrojů. Tento regionalizační model a širší oblast působnosti přepracovaného regionálního modelu může Komise přijmout.

Rada rovněž změnila návrh Komise o řízení rybolovné kapacity. Rada sice souhlasí s Parlamentem, že je třeba zrušit povinnost členských států zavést systém převoditelných koncesí k rybolovu, znovu však tento systém zavedla jako nepovinný, a členské státy tak mají možnost rozhodnout o zavedení převoditelných koncesí. Rada a Parlament se na tomto dobrovolném systému shodly v souvislosti s pokračováním stávajících opatření ohledně kapacity loďstev a s dodatečnou povinností členských států případně vypracovat akční plány s cílem dosáhnout časem rovnováhy mezi svými loďstvy a svými rybolovnými právy. Tento kompromis může Komise přijmout, neboť může být účinný při úpravě kapacity loďstev, stejně jako finanční podmíněnost, kterou dohodnutý text zavádí, což Komise považuje za přiměřené.

3.4. Problémy, které se při přijímání postoje v prvním čtení vyskytly, a postoj, který Komise v této souvislosti zaujala:

Při ukončení jednání bylo dosaženo dohody ohledně zmocnění Komise přijímat opatření prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů. Tato dohodnutá opatření může Komise přijmout. Zejména postupy pro akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty v rámci regionalizace splňují institucionální požadavky a přispějí k účinnější politice.

Pokud však jde o konkrétní institucionální ustanovení v regionalizačním modelu (článek 18) a omezení pravomoci Komise v rámci postupu projednávání ve výborech v souvislosti s článkem 22 (prováděcí pravidla k režimu vstupu/výstupu), Komise se domnívá, že je zapotřebí, aby se vyjádřila a objasnila svůj postoj.

Podobně je Komise toho názoru, že je třeba, aby se vyjádřila ke svému postoji k ustanovením v části VI (vnější politiky), a zejména v čl. 28 odst. 3.

4. ZÁVĚR

Komise může souhlasit s postojem Rady, který je výsledkem jednání s Evropským parlamentem. Komise má však za to, že je třeba, aby se vyjádřila k čl. odst. 1 a 3, 7 a 8, k části VI (zejména k čl. 28 odst. 3) a k čl. 47 odst. 2 druhému pododstavci (ve vztahu k článku 22), jak je uvedeno níže.

K článku 18

(k odstavcům 1 a 3) Komise zdůrazňuje, že pravomoc Komise přijímat opatření uvedená ve společných doporučeních členských států prostřednictvím prováděcích aktů nebo aktů v přenesené pravomoci nemůže ovlivnit diskreční pravomoc Komise takové akty přijímat.

(k odstavci 7) Možnost, aby členské státy, které mají přímý zájem na řízení, mohly vypracovávat společná doporučení, nemůže ovlivnit výlučné právo iniciativy Komise předkládat návrhy v oblasti společné rybářské politiky.

(k odstavci 8) Vzhledem k čl. 2 odst. 1 Smlouvy o fungování EU nelze odstavec 8 chápat tak, že se členským státům uděluje automaticky z důvodu nedostatku dalších právních předpisů Unie povolení přijímat právně závazné akty v oblasti výlučné pravomoci Unie. Pokud se bude Komise domnívat, že takové akty nejsou slučitelné s cíli společné rybářské politiky, měly by členské státy postupovat v souladu se zásadou loajální spolupráce v zájmu odstranění nesouladu s právem Unie.

K části VI, zejména čl. 28 odst. 3

Ustanovení části VI o vnější politice nesmějí ovlivnit platnost rozhodnutí Rady nebo směrnic pro jednání Rady určených Komisi v souladu s článkem 218 Smlouvy o fungování EU nebo dohod uzavřených se třetími zeměmi nebo organizacemi podle článku 218 Smlouvy o fungování EU.

K čl. 47 odst. 2 druhý pododstavec

Komise zdůrazňuje, že je v rozporu se zněním i duchem nařízení č. 182/2011 (Úř. věst. L 55 ze dne 28.2.2011, s. 13) uplatňovat systematicky čl. 5 odst. 4 druhý pododstavec písm. b). Toto ustanovení lze uplatnit v případě, kdy existuje konkrétní potřeba odchýlit se od základní zásady, podle níž smí Komise přijmout předlohu prováděcího aktu, neobdrží-li žádné stanovisko. Protože se jedná o výjimku z obecného pravidla stanoveného v čl. 5 odst. 4, nelze použití druhého pododstavce písm. b) jednoduše považovat za „rozhodovací pravomoc“ zákonodárce, ale je nutné vykládat ho restriktivně, a musí tedy být odůvodněno.